

Skatteministeriet

31. august 2018
J.nr. 2017 - 1675

Til Folketinget – Skatteudvalget

Vedrørende L 237 A - Forslag til lov om ændring af selskabsskatteloven og forskellige andre love. (Beskatning af beløb vedrørende tilbagebetalte provisioner, EU-retlig tilpasning af reglerne vedrørende udenlandske pensionsinstitutters investeringer i fast ejendom og bestemmelser i momsloven om momsfrigørelse for selvstændige grupper og justering af værneregler, der sikrer beskatning af udbytter m.v.).

Den 22. maj 2018 skrev jeg blandt andet i mit svar på L 237, spørgsmål 16: ”Den nye taxilov kræver, at vognmænd med tilladelse til erhvervsmæssig personbefordring skal anvende kørselskontorer, når tilladelsen bruges til taxikørsel. Kørselskontorerne driver ikke momsfri personbefordring, men leverer administrative ydelser m.v. Dette er normalt en momspligtig aktivitet, men kontorerne har efter gældende regler kunnet levere momsfrit til medlemmer, som drev momsfri personbefordring. Denne mulighed bortfalder ved forslaget.”

Jeg vil blot orientere om, at der er anmodet om et bindende svar om, hvorvidt både kørselskontorer og taxivognmænd efter den nye taxilovs regler (gældende fra den 1. januar 2018) leverer momsfri personbefordring, og altså ikke administrationsydelser som hidtil. Skatterådet forventes at afgive et bindende svar, hvilket sandsynligvis vil ske allerede inden udgangen af september 2018.

Såfremt svaret bliver, at kørselskontorerne kan anses for at levere momsfri personbefordring efter momslovens § 13, stk. 1, nr. 15, har det fra 1. januar 2018 reelt ikke været nødvendigt at anvende momsfrigørelsen for selvstændige grupper for at opnå momsfrigørelse. Med andre ord vil forslaget, om at selvstændige grupper ikke fremover vil kunne levere momsfri ydelser til medlemmer, der leverer momsfri personbefordring (taxivognmændene), ikke have betydning for kørselskontorerne eller de vognmænd, der er tilknyttet disse kontorer.

Karsten Lauritzen

/ Jeanette Rose Hansen

